

QUI VULL SER?

Ja he acabat l'escola
I encara no sé.
No sé encara qui vull ser,
Potser, cuinar per altres amb una cassola?

Al camp no vull treballar,
Perquè no sóc capaç de a les 6 aixecar.

Ni tampoc pescadora,
Que no tinc paciència d'exploradora.

Si seré metgessa,
pobre a qui vacunaré,
perquè el vacuno al nas
i sortiré en un pis pas!

M'imagino de bombera,
Mentres del parc sortiré,
que per arribar tard algú no salvaré.
Al final despedida estaré.

Crec que he trobat l'ofici ideal,
El turisme, que trobo interessant,
Que allà treballen el pare, la mare, el tiet i la tieta
de conductor, constructor, venedor i traductor.

Però de qui en concret?
Que a Lloret hi ha moltes opcions.
De canviadors de diners i conductors,
fins d'hotels directors.

Com sempre deia la meva mare:
"Si l'activitat que t'agrada diners aporta,
Intenta el treball no perdre,

perquè de felicitat en té molta”.

Però què m'agrada?
Què m'agrada a Lloret?
Potser la platja tan belleta?

I si de guia provo?
Anar cada dia per la mateixa ruta
i dir: mireu cap a l'esquerra, mireu cap a dreta...
I idiomes haig de saber, o no?

Per tant, de traductor no puc treballar,
perquè no em sortirà.

Ai Lloret!
Perquè ets tan difícil?
Tan difícil com un verb perfet,
Però ens uneix un fil.

Un fil connectiu,
Un fil invisible,
Encara que sigui molt feble,
És un fil viu.

Vull treballar en el món del turisme
Encara que sigui de souvenirs a una botiga,
Allà estaré tranquil·la,
Sense cap heroisme.

Vendré clauers en forma de dona marinera,
I imants de Jardins de Santa Clotilde
Seré una vendedora,
Em coneixeran com “La vendedora Matilde”

Per tant ja sé,
Sé qui vull ser:
Seré una vendedora
Que el turisme adora.

Lev Chagov (6èA del Col·legi
Immaculada Concepció)